

Nr 169.

Godkänd av första kammaren den 15 maj 1823.

Godkänd av andra kammaren den 15 maj 1923.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl.
Maj:ts proposition angående befrielse för Linköpings
domkyrka från erläggande av ränta under
vissa år å två statslån.*

(Bankoutskottets utlåtande nr 37.)

Till Konungen.

Genom en till riksdagen avlåten, den 2 mars 1923 dagtecknad proposition nr 103 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastik-ärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att medgiva Linköpings domkyrka befrielse från erläggande av den på 16 år belöpande ränta å riksgäldskontorets kapitalfordran hos domkyrkan för två till domkyrkan utlämnade lån sådan denna kapitalfordran befann sig beträffande det ena lånet den 5 januari och beträffande det andra den 14 februari 1906.

Såsom framgår av åberopade statsrådsprotokollet, har staten vid flera tillfällen lämnat bidrag till reparation av Linköpings domkyrka. Redan före år 1876, då det i statsrådsprotokollet omnämnda anslag å 68,500 kronor anvisades, har riksdagen för ändamålet beviljat dels

lån, dels ock anslag till ganska betydande belopp. Riksdagen har ock vid ett föregående tillfälle under uppkomna ekonomiska svårigheter för domkyrkan medgivit, att ett tidigare utlämnat lån i stället finge utgå såsom anslag utan återbetalningsskyldighet. Vid dessa tillfällen har städse framhållits, vilket dyrbart och vackert minnesmärke av vår medeltida byggnadskonst kyrkan utgjorde. Sålunda anfördes i Eders Kungl. Maj:ts framställning till 1876 års riksdag, att, då ifrågavarande kyrka, vilken vore icke blott stadskyrka utan även stiftskyrka, utgjorde en dyrbar prydnad för hela landet och det kunde antagas, att, sedan frågan om kyrkans restaurering från allmänhetens sida genom frivilliga bidrag till betydande belopp rönt ett stort deltagande, icke heller staten, till vilken kyrkans forna egenom blivit indragen, skulle undandraga sig att medverka till restaurationsarbetets fullständiga avslutande.

Statsutskottet vid nämnda års riksdag framhöll ock i sitt utlåtande, hurusom kyrkan utgjorde ett framstående minnesmärke av en förgången tids byggnadskonst och sålunda otvivelaktigt vore väl förtjänt att ordnas i överensstämmelse med den ursprungliga byggnadsplanen samt tillstyrkte anslaget.

Då riksdagen delar den sålunda tidigare uttalade uppfattningen, att staten icke torde böra undandraga sig att bidra till upprätthållande av ett av landets dyrbaraste kulturminnesmärken och, enligt vad den i ärendet förebragta utredningen giver vid handen, domkyrkan icke lär vara i stånd att utan synnerligen stora olägenheter verkställa ifrågavarande räntelikvider, har riksdagen funnit sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts framställning.

Riksdagen får sålunda anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 103.

Stockholm den 15 maj 1923.

Med undersåtlig vördnad.
